

A társasági szerződések sui generis érvénytelensége?

Az érvénytelenség problémája talán az egyik legérzékenyebb pontja az árúviszony jogi szabályozásának. A jogalkotónak rendkívüli körültekintéssel kell eljárnia, midőn az autonóm jogalanyok a szerződéses kapcsolataiba közvetlenül beavatkozva, meghatározza azt a kört, melyen belül a szerződés a célzott joghatás kiváltására alkalmatlan lesz. Szükségtelen ecsetelni, milyen problémákat vonhat maga után a mellérendelt és jogilag egyenlő felek jogviszonyaiba történő állami beavatkozás.

Bár az érvénytelenség, mint jogintézmény évtizedes szabályai a polgári jog területén is jelentős változást mutatnak (a 7. számú irányelvet hatályon kívül helyezték, bevezették a jó erkölcsbe ütköző szerződés kategóriáját), mégis izgalmasabbnak tűnik a probléma elemzése a társasági jog területén.

A társasági szerződések érvénytelenségének vizsgálatát több szempont is indokolja:

– A szerződés specifikus jellege az alanyi körben. A társaságot alapítók jogviszonya több alanyú kötelein, így a többnyire kétszemélyes alapkonstrukcióra szabott érvénytelenségi okok többsége nem-, vagy csak igen nehezen alkalmazható. (például tévedés, megtévesztés, fenyegetés esetén a "másik fél" okozta, vagy felismerhette kitétel értelmezése.)

– Különbséget jelent az is, hogy a kétalanyú kötelmeknél bármilyen érvénytelenségi ok releváns tényként jelentkezik a jogviszonyban, azaz alapjaiban kihat a felek szerződésére. Ezzel szemben előfordulhat, hogy a társasági szerződést kötő nagy számú jogalany közül, csak egy vagy két személy tekintetében beálló érvénytelenségi ok (például álképviselet) a társasági jogviszony egészét tekintve nem minősíthető relevánsnak, ám az érintettek vonatkozásában természetesen alapvető jelentőséggel bír.

– A kétpólusú kötelmi jogviszonyok döntő többsége árucserén alapul, s az árúviszony jogi szabályozása is direkt gazdasági cél rendeltetésszerű megvalósítását tartja szem előtt. Az érvénytelenségi okok nagyobb hányada is ezt a szemléletet mutatja (álképviselet, tévedés, megtévesztés, fenyegetés, feltűnő aránytalanság a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás között stb.).

Ugyanakkor a társasági szerződést kötő felek nem klasszikus értelemben vett árúviszony partnerek. A társasági vagyon és/vagy személyes közreműködésük rendelkezésre bocsátásának ellenértéke csak a társasági sikeres

jövőbeni működése esetén jelentkezik, szemben a kétszemélyes közvetlen árucserével.

– Az érvénytelen szerződések joghatásai a polgári jogban elsősorban a szerződést kötő felek jogviszonyában jelentkeznek, s általában ritkábban van jelentősége a harmadik személyeket védő jogszabályoknak. Ezzel szemben a társasági szerződés érvénytelensége kivétel nélkül kihat a társasággal jogviszonyban álló harmadik személyekre is. Ha ugyanis a társaság alapítása érvénytelen, úgy a társaság mint jogalany által kötött szerződések jogi léte és tartalma is bizonytalanná válhat.

Mindezen szempontok miatt bír különös jelentőséggel a társasági szerződések érvénytelenségének vizsgálata.

Az érvénytelenség szabályozása a társasági törvényben

Az 1988. évi VI. tv. (a továbbiakban Gt.) hatályba lépésekor a törvény 27. §-a így szólt: "A cégbejegyzés megtörténte után a társasági szerződés megkötésénél felmerült tévedés, megtévesztés és fenyegetés (Ptk. 210. §) miatt senki nem hivatkozhat a szerződés érvénytelenségére. Ezt a rendelkezést a szerződés módosítására is megfelelően alkalmazni kell."

Figyelemmel a Ptk-ra mint mögöttes jogterületre, megállapítható, hogy ezen szakasz alapján a társasági szerződések érvénytelenségének szabályozása a cégbejegyzése előtt a hagyományos keretek között maradt. Azaz a társasági jogban is elkülönült a semmisség és a megtámadhatóság, s ennek megfelelően az érvénytelenségi okokat is semmisséget és megtámadhatóságot eredményező csoportra oszthattuk. Új érvénytelenségi okot a Gt. nem állapított meg, csupán a társasági szerződés egyes – törvény által megkövetelt – rendelkezéseinek hiányához, vagy törvénybe ütközéséhez kapcsolta értelemszerűen a semmisséget. Változatlanok maradtak az érvénytelenség jogkövetkezményei is.

A cégbejegyzés megtörténte után azonban a jogalkotó kizárta, hogy bárki is a társasági szerződés érvénytelenségére hivatkozzék tévedés, megtévesztés vagy fenyegetés miatt. A szabály indoka az volt, hogy a társasági szerződés cégbejegyzés utáni megtámadása lényeges érdeksérelmet okozhat a társasággal szerződéses kapcsolatban állóknak, s a forgalmi életben is zavarokat idézhet elő. Ugyanakkor a jogalkotó közvetve arra kívánta ösztönözni a társaságot alapító személyeket, hogy az általában elvárható gondosságnál is nagyobb körültekintéssel járjanak el.¹

Az érvelés második részével aligha érthetünk egyet. Nehéz elképzelni a "nagyobb körültekintést", ha a szerződő fél lényeges tévedésben van, vagy megtévesztették, illetve jogellenes fenyegetéssel veszik rá a szerződés megkötésére. Ugyanakkor ilyen fokozott gondosságot nem ír elő a Gt. a szerződéskötéskor.

¹ Átalakulás – Beruházásvédelem – Társasági jog. Láng Kiadó, 1989. 114. p. Szerkesztette Kun Tibor.

Az indokolás első fele viszont már kétség kívül megfontolandó. Valóban méltánytalan volna harmadik személyekkel szemben, ha a nem kívánt szerződéstől a társaság akként szabadulna meg, hogy a tag vagy a tagok megtámadják a társasági szerződést, például tévedés címén.

Mindezek ellenére azonban azt kell mondanunk, hogy ez a szabályozás igen messze volt a tökéletestől. Például a szerződés semmisségére a cégbejegyzés megtörténte után is bárki határidő nélkül hivatkozhatott. Ugyancsak lehetőség volt erre a szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti feltűnő aránytalanság esetén, bár ennek gyakorlati valószínűsége igen csekély volt.

A forgalom biztonságának követelménye a semmis szerződések körében így másodlagos maradt.

1992. január 1-jétől a módosított 27. § újraszabályozta a problémát.²

"1. A cégbejegyzést követően a társasági szerződés (alapszabály, okirat) érvénytelenségére csak abban az esetben lehet hivatkozni, ha:

a) a társasági szerződés nem tartalmazza a 21.§ (1) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt tartalmi kellékeket;

b) a korlátolt felelősségű társaság törtzstőkéje, illetve a részvénytársaság alaptőkéje kevesebb a törvényben meghatározott minimumnál;

c) a gazdasági társaság alapító tagjainak mindegyike cselekvőképtelen volt;

d) az alapító tagok száma – a korlátolt felelősségű társaságot és a részvénytársaságot kivéve – két főnél kevesebb;

e) a társaság tevékenysége jogellenes célra irányul.

2. Az érvénytelenséget bíróság állapítja meg. Az érvénytelenség megállapítása esetén a bíróság a társaságot megszünteti.

3. Az (1)-(2) bekezdés rendelkezéseit a társasági szerződés módosítására is megfelelően alkalmazni kell."

A módosítás nem kapott osztatlan elismerést. A Gt megalkotásában jelentős szerepet játszó Sárközy Tamás például már tervezetként elhibázottnak tartotta, mivel a jogellenes társasági szerződés semmis, s erre bárki, bármikor hivatkozhat. Semmis szerződés esetén pedig a bíróság megállapítja, hogy a társaság létre sem jött, tehát nem is kell megszüntetni.³

Álláspontom szerint ebben a kérdésben vitatható Sárközy Tamás véleménye. A semmis és a létre nem jött szerződés közötti dogmatikai különbség létezik és fenn is tartandó. Az érvénytelen szerződés létrejött, de a célzott joghatás kiváltására alkalmatlan a szerződéskötés időpontjában fennálló érvénytelenségi ok miatt.

A létre nem jött szerződés esetén a felek nem állapodnak meg a szerződés létrejöttéhez szükséges lényeges kérdésekben.⁴

Ha Sárközy Tamás álláspontját fogadnánk el (a semmis szerződés létre sem jött), akkor az érvénytelenségi okot kiküszöbölő bíróság új szerződést

² 1991. évi LXV. tv. 8. §-ának (1) bekezdése.

³ Sárközy Tamás: A társasági törvény felülvizsgálata. Magyar Jog 1991/9. 542. p.

⁴ Eörsi Gyula: Kötelmi jog általános rész. Tankönyvkiadó, 1979. 94. p.

hozna létre a felek között. Ennek viszont az is ellent mond, hogy érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítása esetén a felek a szerződésszegésért úgy felelnek, mintha a szerződés kezdettől fogva érvényes lett volna.

Nyilvánvaló, hogy létre nem jött szerződést meg sem lehet szegni, az érvénytelent ellenben igen, mert létrejött. Abban sem érték egyet Sárközy Tamással, hogy elengedő a megtámadási lehetőséget korlátozni akként, mint azt korábban tették.

A forgalom biztonsága, a társasággal szerződők védelme ugyanis semmis alapítás esetén is elsődleges kell hogy legyen. Ezt támasztja alá az európai közösségek társasági jogának harmonizációját szolgáló irányelvek szabályozása is.

A több, mint tíz irányelvből három tartalmaz rendelkezéseket az érvénytelenségről.⁵

Az első irányelv az alábbi semmisségi okokat ismeri:

- a) A társaság alapító okirat nélkül jön létre.
- b) Hiányzik az alapítás törvényességét vizsgáló államigazgatási, bírói felügyelet.
- c) Az alapító okirat nem tartalmazza a minimális kellékeket, így:
 - a társaság nevét
 - a tagok vagyoni betétét
 - a jegyzett alaptőkét
 - a társaság tevékenységi körét.
- d) Nem fizetik be a társaság részére előírt minimális tőkét.
- e) A társaság jogellenes célra irányul.
- f) Az összes alapító cselekvőképtelen.
- g) Az adott társaságra irányadó nemzeti joggal ellentétben az alapítók száma kevesebb kettőnél.

Az érvénytelenséget bíróság állapíthatja meg, s ennek következményeként a társaságot megszünteti. Ez azonban nem érinti a már meglévő társasági jogokat és kötelezettségeket, a tagok pedig továbbra is kötelesek az alaptőke befizetésére a társaság tartozásainak erejéig.⁶

Láthatjuk, hogy a Gt. – idézett – módosítása voltaképpen nem más, mint az EK irányelv adaptálása. Magát az elhatározást és a célt, hogy jogalkotásunk során figyelemmel legyünk az EK jogegységesítő, illetve jogharmonizációs törekvéseire, csak dicsérni lehet és támogatni kell.

A normatívák átvételénél azonban körültekintően kell eljárunk, figyelemmel kell lennünk belső jogunk állapotára is, s vizsgálnunk kell, milyen helyzet állhat elő a változtatások következtében. A szerző számára úgy tűnik, hogy ez utóbbi követelmény nem érvényesült kellő képpen a módosításkor.

⁵ Ld. erről részletesen *Király* Miklós: Az Európai Közösségek társasági jogának egységesítése – Irányelvek útján. *Külgazdaság*, 1990/7. szám.

⁶ First Council Directive of 9. March 1968. (68/151/EEC) Official Journal No. L. 65 of 14.3.1968., p. 8–12.

Az idézett irányelv hatálya csak a részvénytársaságra terjed ki, ezzel szemben a Gt. 27. §-ának említett rendelkezései valamennyi társasági formára irányadóak. Így azokban az esetekben is minimálisra korlátozza a semmisségre történő hivatkozás jogát, amikor a társaság tagjainak korlátlan felelőssége szolgálja elsősorban a hitelezők védelmét, s fölöslegesnek tűnik a részvénytársaságnál és kft-nél megindokolható szigorú jogi szabályozás.

Az elsődleges problémát azonban — nézetem szerint — a Gt. 27. §-ának (2) bekezdése jelenti, mely szerint az érvénytelenséget bíróság állapítja meg. Az (1) bekezdés a)–e) pontjai semmisségi okok. A polgári jogi semmisség esetén a szerződés:

— Ipo iure érvénytelen

— megállapításához, a jogkövetkezmények levonásához külön eljárásra nincs szükség

— bárki határidő nélkül hivatkozhat rá

— bíróság vagy más hatóság hivatalból veszi figyelembe.

Kérdés ezek után, hogy a Gt. 27. §-ának (1)–(2) bekezdései alkotta érvénytelenség besorolható-e, a polgári jogi érvénytelenség semmisségi kategóriájába, vagy sem.

A Gt. 27. §-ának vizsgálata során megállapítható, hogy a semmisség kifejezést nem alkalmazza a jogalkotó, mindig érvénytelenségről tesz említést.

Ugyanakkor az 1991. évi LXV. törvény 8. §-ához fűzött miniszteri indokolás viszont már semmisségről szól: "A törvényjavaslat ... a társasági szerződés érvénytelenségre való hivatkozás lehetőségét csak semmisség esetére engedi meg."⁷ A jogalkotó — feltehető akarata szerint — tehát semmisséget kívánt szabályozni.

Ez esetben viszont fölösleges lenne az érvénytelenség bírói megállapításának kimondása. (Ld. a semmisség előző jellemzőit).

Elképzelhető azonban más értelmezés is. E szerint a cégbejegyzést követően egy speciális érvénytelenséggel állnánk szemben. Az érvénytelenségre bárki hivatkozhat, de — ellentétben a semmisséggel — megállapításához külön eljárásra van szükség, a bíróságnak van joga az érvénytelenség megállapítására.

Álláspontom szerint így elképzelhető, hogy egy önálló érvénytelenségi formát kreált a jogalkotó.

Azzal, hogy kimondták, az érvénytelenséget bíróság állapítja meg, a semmisség egyik lényegi elemét iktatták ki. Ebben az esetben ugyanis már nem igaz, hogy a semmisség és ennek jogkövetkezményeinek megállapításához hatósági, bírósági eljárásra nincs szükség. Így az sem igaz, hogy a Gt. 27. §-ának (1) bekezdés a)–e) pontjaiba ütköző szerződés ipso iure érvénytelen, hiszen szükséges a bírói megállapítás, s a jogkövetkezményt — a társaság megszűnését — is csak bíróság vonhatja le, hiszen bírói aktus is keletkezett a társaságot.

A társasági szerződést megkötő felek tehát — véleményem szerint — nem hivatkozhatnak a társasági szerződés például jogellenes célra irányuló tevékenysége miatt, semmisségre, s nem vonhatják le önmaguk ennek

⁷ Igazságügyi Közlöny, 1992/2. sz. 155. p.

jogkövetkezményeként akár az érvénytelenségi ok orvoslását, akár a szerződéses jogviszony felszámolását.

Ugyanakkor a fentiek következtében a semmisségre történő hivatkozásnak is csak a bírói eljárás keretében van értelme, hiszen a bírói megállapításig a szerződést mind a feleknek, mind harmadik személyeknek úgy kell kezelniük, mint hatályos szerződést.

Amennyiben pedig a fenti okfejtés elfogadható, akkor – a cégbejegyzést követően – érvénytelenségről ugyan beszélhetünk, de a klasszikus értelemben vett semmisségről aligha. Ennek a – véleményem szerint – sui generis érvénytelenségnek a jellemzőit ebben a stádiumban a következőkben foglalhatjuk össze:

– A cégbejegyzést követően a társasági szerződés érvénytelenségére csak a Gt. 27. §-ának (1) bekezdésében meghatározott érvénytelenségi okok esetén lehet hivatkozni.

– Az érvénytelenségre ebben az esetben is bárki határidő nélkül hivatkozhat.

– Az érvénytelenséget azonban bíróságnak kell megállapítania.

– A társasági szerződés az érvénytelenséget megállapító bíróság jogerős döntéséig hatályos, bár érvénytelen és a jövőre nézve szüntethető csak meg. Az érvénytelenséget a bíróságnak hivatalból észlelnie kell.

Amennyiben ugyanis a hagyományos értelemben vett semmisség szabályait alkalmazzuk, úgy bármelyik tag – arra hivatkozva például, hogy a társaság tevékenysége jogellenes célra irányul – megtagadhatná szerződéses kötelezettségeinek teljesítését, ami mind a társasággal, mind a társasággal szerződő harmadik személyekkel szemben megengedhetetlen.

Így – bár kétség kívül formabontó az értelmezésem – úgy gondolom, helytálló és logikusabb, mint a semmisség eredeti értelmének alkalmazása. Álláspontomat csak tovább erősítette az 1992. évi LXVIII. törvény módosítása, mely a 27. § (1) bekezdésének bevezető szövegét és a) pontját újra szabályozta.

Az 1993. január 1-jén hatályos szöveg szerint a jogerős cégbejegyzést követően engedi csak meg az érvénytelenségre történő hivatkozást a törvény, s az a) pont alapján már nemcsak a társasági szerződés általános kellékeinek hiánya alapozza meg az érvénytelenséget, hanem az egyes társasági formáknál kötelezően előírt kellékek hiánya is.

Ugyanezen törvény vezette be – az alkotmányellenesnek minősített törvényességi óvás helyett – a felülvizsgálati kérelmet. Szabályai szerint a jogszabályt sértő határozat közlésétől számított 60 napon belül kell előterjeszteni. Nincs helye azonban felülvizsgálatnak az első fokon jogerőre emelkedett határozat ellen, illetve ha a fél fellebbezési jogával nem élt és a másik fél fellebbezése folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatát helybenhagyta. (A további kizáró okok témánk szempontjából irrelevánsak.)

A fenti szabályok miatt módosítani kellett Ctv-r-t is.⁸ Így január 1-jétől a cégbejegyzést elrendelő végzés ellen is fellebbezéssel élhet a kérelmező, az

⁸ 1992: LXVIII. tv. 26.§-a.

ügyész és akire a végzés rendelkezést tartalmaz. Kimondották továbbá, hogy a cég bejegyzését elrendelő jogerős végzés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság csak a Gt. 27. §-ában felsorolt esetekben helyezheti hatályon kívül a végzést. A cég pedig a hatályon kívül helyező végzésben meghatározott időpontban szűnik meg. A módosítások a felülvizsgálattal, mint jogintézménnyel teremtették meg az összhangot, ám az érvénytelenség terén tovább erősítik a szerző azon véleményét, hogy a társasági szerződés cégbejegyzést követően speciális érvénytelenségi szabályok alá tartozik, és nem alkalmazhatók a klasszikus semmisség szabályai.

Véleményem szerint ugyanis a január 1-jétől hatályos módosítások következtében a társasági szerződések területén értelmét veszítette a "bárki határidő nélkül hivatkozhat a semmisségre" című kitétel. Ennek oka, hogy a társaság, mint jogalany a cégbírósági végzéssel jön létre, tehát egy konstitutív hatósági aktussal.

Amennyiben a cégbíróság bejegyző végzése első fokon jogerőre emelkedik, vagy a felülvizsgálat iránti kérelmet határidőben nem terjesztik elő, kérdéses, hogy az érvénytelenségre hivatkozó milyen eszközökkel rendelkezik az érvénytelenség megállapításához.

A helyzet ugyanis az, hogy a társasági szerződés érvénytelenségét kell megállapítani és nem a bíróság végzését, de a társaság bejegyzését elrendelő jogerős végzés hatályon kívül helyezéséig, illetve a társaság megszüntetéséig a társaság jogilag létezik, él, működik.

A végzés — mint láttuk — a fellebbezés vagy a felülvizsgálat iránti kérelem alapján helyezhető hatályon kívül, perújítás nem lehetséges.

A társaság megszűnését viszont a cégbíróság rendelheti el törvényességi felügyelete körében. Véleményem szerint azonban a jogerős cégbejegyzést követően a cégbíróság nem jogosult az alapításkor fennálló érvénytelenséget vizsgálni. A Ctvr. 18/A. szakasza alapján ugyanis a törvényességi felügyelet az alapítással kapcsolatosan a cégbejegyzés előtt illeti meg a cégbíróságot. A bejegyzést követően a "cég működésével kapcsolatban"⁹ jár el, ami nem azonos az alapítással.

Ezt támasztja alá a szintén január 1-jétől hatályos változás, mely szerint a cégbíróság eljárását — az akinek ehhez jogi érdeke fűződik — akkor kezdeményezheti, ha a társasági határozatok bírósági megtámadására nyitva álló perlés lehetőségével nem élt.

A jogalkotó tehát a működés körében keletkezett határozatok területén teszi lehetővé a törvényességi felügyeletet.

Mindössze az ügyészi fellépés lehetőségét látom megvalósíthatónak, mondván, hogy a semmis szerződéssel keletkezett társaság működése eleve nem lehet törvényes, bár ez a magyarázat kicsit erőltetettnek tűnhet. Mindenesetre véleményem szerint megállapítható, hogy a társasági szerződések érvénytelenségére a cégbejegyzést követően, csak a kérelmező, az ügyész és az hivatkozhat, akire a végzés rendelkezést tartalmaz.

⁹ 1989. évi 23. tvr. 18/A. § (1) bekezdés d) pont.

Az érvénytelenségre bírói eljárás keretében lehet hivatkozni. Amennyiben a cégbejegyzést elrendelő végzés elsőfokon jogerőssé vált, úgy a továbbiakban már csak az ügyész léphet fel az érvénytelenségre hivatkozással.

A kérelmező és az akire a bejegyző végzés rendelkezést tartalmaz, csak a fellebbezési eljárásban, vagy a felülvizsgálat során hivatkozhat az érvénytelenségre, ezt követően azonban már szintén csak az ügyész léphet fel.

Összegzés

Álláspontom szerint jelenleg sui generis érvénytelenséggel állunk szemben a cégbejegyzést követően a társasági szerződések területén. Ez az érvénytelenség az alábbi jellemzőkkel írható körül:

- Az érvénytelenséget kizárólag bíróság állapíthatja meg.
- Az érvénytelenségre csak bírói eljárás keretében hivatkozhat a cégbejegyzést kérelmező, az ügyész és akire a bejegyző végzés rendelkezést tartalmaz.

- Az érvénytelenségre legkésőbb a felülvizsgálati eljárásban hivatkozni kell, ezt követően csak az ügyész hivatkozhat rá.

- Az érvénytelenség bírói megállapításai a társasági szerződés hatályos, köti a szerződő feleket.

- Az érvénytelenség jogkövetkezménye kizárólag a társaság megszüntetése lehet, az érvénytelenségi ok orvoslása nem lehetséges.

- Az érvénytelenséget a bíróság hivatalból észlelni köteles.

- A Gt. 27.§-ában meghatározott érvénytelenségi okok az egész szerződést érvénytelenné teszik, tehát ebben a körben nem lehetséges részleges érvénytelenség.

A szerző önmagában a társasági szerződések sui generis érvénytelenségét nem tartja elvetendőnek, de átgondoltabb és körültekintőbb szabályozást tart indokoltnak. Számos kérdés nyitva marad ugyanis az új szabályozás ellenére.

- A cégbejegyzést megelőzően – legalábbis a szerző számára – kérdéses – a bevezetőben már említett – tévedés, megtévesztés és fenyegetés esetén miként kell értelmezni a "másik fél" kitételét.

- Szintén problémásnak mondható a szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti feltűnő aránytalanság, mint érvénytelenségi ok alkalmazása a társasági szerződések területén.

- Problémát jelenthet a relatív semmisség kérdésköre a társasági szerződés cégbejegyzését megelőzően.

- A cégbejegyzést követő érvénytelenség körében viszont végig kellene gondolni, hogy szükség van-e az általános és uniformizált sui generis érvénytelenségre, vagy érdemesebb lenne társasági formánként differenciálni.

- Ugyancsak megfontolandó, hogy nem lenne-e érdemes lehetővé tenni a társasági szerződés érvénytelenségének orvoslását, a társaság megszüntetése helyett.

— Át kellene gondolni, hogy elegendők-e a polgári törvénykönyvben szereplő szabályok, melyek harmadik személyeket védenek a szerződés érvénytelensége esetén.

Mindezen problémák miatt a szerző — a bevezetőben leírtakra is figyelemmel — szükségesnek látja a társasági szerződések területén az érvénytelenség jogi problémájának átfogó vizsgálatát, s ennek eredményeként a Gt.-ben részletesen szabályozott speciális érvénytelenség meghonosítását.

ANDRÁS IMRE

THE SPECIAL INVALIDITY OF THE PARTNERSHIP CONTRACTS?

(Summary)

In author's opinion in the hungarian Company Law there is a special invalidity of partnership contracts, after the registration of firm. This invalidity is not look like neither voidness nor voidableness. The main features of this special invalidity are:

- The court has the exclusive right to rule the invalidity.
- Definite persons have the right to bring forward the invalidity of partnership contract, in court.
- The court have to observe this invalidity officially.
- A contract void may not be declared valid, shall be wind up the company.
- Where a contract is void in part, the entire contract shall be cancelled, partly void is impossible.
- The imprugment of the contract shall be notified to the Supreme Court at the latest in the proceeding in error.